

Dr. CSIPKE ZOLTÁN

1899—1966

1966. február hó 6-án, nagy türelemmel viselt hosszú szenvedésétől megváltotta a halál *dr. Csipke Zoltán* gyógyszerész, orvosdoktor, egyetemi docenst, a gyógyszerészeti tudományok kandidátusát, a Budapesti Orvostudományi Egyetem gyógyszertárának igazgatóját, az Acta Pharmaceutica Hungarica szerkesztő bizottságának tagját.

Dr. Csipke Zoltán 1899-ben született Szentesen, középiskolai tanulmányait Mezőtúron végezte, majd ezután az első világháborúban katonai szolgálatot teljesített az olasz harcászati vérvivatarában.

A gyógyszerészgyakornoki időt Nagyváradon töltötte el s ezt követően a Budapesti Tudományegyetemre iratkozott be, ahol nehéz anyagi körülményei ellenére, kitűnő eredménnyel nyerte el 1921-ben a gyógyszerészi oklevelet. Az értékes szakembert a budapesti Egyetemi Gyógyszertár vezetője, dr. Matolcsy Miklós professzor tanársegédnek hívta meg. Tudományszomja további tanulásra serkentette, s 1927-ben orvosdoktori diplomát szerzett. Mikor az 1930-as évek második felében a gyógyszerészek közül többen magántanári képesítést nyerhettek, dr. Csipke Zoltán volt az első a habilitáltak között. Tudományos érdemei elismeréséül 1942-ben rendkívüli egyetemi tanári címet nyert, majd az 1950-es években a gyógyszerészeti tudományok kandidátusa lett.

27 tudományos dolgozata jelent meg, a gyógyszerészeti technológia és a gyógyszeranalitika tárgyköréből, köztük két szakkönyv: „A nem hivatalos gyógyszerek és vegyszerek vizsgálata és használata”, továbbá a dr. Némedy Imrével közösen írt: „A vénykészítés kézikönyve” című munka. Az V. és VI. Magyar Gyógyszerkönyv szerkesztési munkájában is részt vett.

Az 1935-ben Egyetemi Gyógyszerészeti Intézet és Egyetemi Gyógyszertár elnevezést nyert és 1940-ben tanszékké minősített Intézetben, mint az igazgató helyettese működött 1946-ig, amikor a két Intézet különvált és dr. Csipke Zoltán az Egyetemi Gyógyszertár vezetője lett. Mindvégig fontos kettős feladatot teljesített: az egyetemi tanító munka mellett a klinikák gyógyszerellátását intézte.

Az oktatás vonalán kezdetben mint egyetemi magántanár tartott ún. ajánlott tárgyként előadásokat a gyógyszerész-hallgatóknak, a medikusoknak pedig „Vénykészítéstan” címen hirdetett kollégiumot.

Az 1940 évben életbeléptetett 4 éves gyógyszerészképzési reform keretében, az egyetemi tantárgyként világviszonylatban először nálunk bevezetett, ma is meglevő, „Gyógyszerészeti technológia (Receptúra)” című, új tárgy oktatását, melynek mint egyetemi docens mindvégig előadója volt, a tanszék-vezetővel együtt mintaszerűen megszervezte.

A gyógyszerész doktorjelöltek munkáját hosszú időn át irányította. Az államvizsgákon, mint az egyik Bizottság tagja, vizsgáztatóként vett részt.

Gondosan előkészített, színvonalas előadásaira, amelyekben a gyógyszerészeti nézőpontokat, az odavágó orvosi ismeretekkel tette érdekesebbé, volt hallgatói szívesen és hálával emlékeznek vissza.

Szenvedélyesen, lelkesen tanított négy és fél évtizeden át, s egyben nevelte is a fiatalokat. Sok ezer szakmailag jól képzett szocialista gyógyszerészt adott az országnak, akikbe hivatástudatot, pálya- és emberszeretetet, humánus plántált.

Nem kevésbé fontos feladatát, — a sok gondot és fáradozást jelentő klinikai gyógyszerellátással kapcsolatos felelősségteljes tevékenységet, lelkes munkatársai segítségével — szintén maradéktalanul teljesítette.

Dr. Csipke Zoltán személyében szerény, de értékes embert veszített a magyar gyógyszerészet, a tudomány és az oktató munka kiváló művelőjét.

Emlékét tisztelői, barátai, munkatársai és tanítványai szeretettel megőrzik.

Dr. Mozsonyi Sándor